

Historia architektury IV - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Historia architektury IV
Kod przedmiotu	02.1-WI-ArchP-HAIV-S21
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Michał Pszczółkowski, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z najważniejszymi zagadnieniami i problemami, związanymi z historią architektury powszechnej, w tym terminologią związaną z architekturą historyczną.

Celem w zakresie umiejętności odróżniania stylów architektonicznych i określania ich cech, przybliżonego datowania budynku na podstawie cech formalnych oraz umiejętności wykorzystania form architektury historycznej jako inspiracji twórczej, nauczanie studenta pozyskiwania informacji z literatury oraz innych źródeł, a także analizowania, rozpoznawania interpretowania i wartościowania zabytków architektury, jak również formułowanie wniosków.

Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do samodzielnej oraz zespołowej pracy studialnej i projektowej w szczególności związanej z rewitalizacją oraz wyrobienie świadomości społecznej roli architekta oraz kompetencji do popularyzacji zagadnień architektonicznych w społeczeństwie.

Wymagania wstępne

brak wymagań

Zakres tematyczny

Historia architektury XIX wieku. Klasycyzm w architekturze: ogólna charakterystyka stylu; Jacques-Ange Gabriel Jacques-Germain Soufflot, Claude-Nicolas Ledoux. Styl cesarstwa – empire; Jean François Chalgrin, Charles Percier. Architektura klasycyzmu w Niemczech: Karl Langhans, Karl Friedrich Schinkel, Leo von Klenze. Architektura klasycystyczna w Anglii: styl Adamów, palladianizm w architekturze, styl regencji – John Nash. Klasycyzm rosyjski. Historyzm w XIX-wiecznej architekturze europejskiej. Historyzm romantyczny i naukowy. Neogotyki: twórczość Karla Friedricha Schinkla, Strawberry Hill i neogotyki angielski. Heinrich Hubsch i styl okrągłolukowy (rundbogenstil). Neoromanizm, neorenesans, neobarok. Eklektyzm w architekturze europejskiej końca XIX wieku. Architektura polska. Klasycyzm: faza przejściowa – styl stanisławowski, recepcja palladianizmu na ziemiach polskich (założenie palladiańskie, typ Villa Rotonda); nurt antykizujący; nurt awangardowy – wpływ francuskich futurystów epoki rewolucyjnej; klasycyzm Królestwa Polskiego (Corazzi). Historyzm na ziemiach polskich: etapy rozwoju – historyzm dekoracyjny, strukturalny, zmodernizowany; odwołania romantyczne – egzotyzm; odwołania średniowieczne – neogotyki, rundbogenstil, neoromanizm; odwołania nowożytne – neorenesans, neobarok. Przedstawiciele: Franciszek Maria Lanci, Adam Idzikowski, Henryk Marconi. Specyfika architektury powstającej w trzech zaborach – wpływy rosyjskie, ruskie, wiedeńskie; pierwsze próby wykreowania stylu narodowego (styl wiślano-bałtycki).

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład informacyjny, pokaz, prezentacje audio-wizualne.

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ABSOLWENT POTRAFI: - integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich; - dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;	• B.U1 • B.U2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: - teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego; - historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;	• B.W1 • B.W2	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;	• B.S1	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Student zdobywa zaliczenie na podstawie obecności na wykładach oraz zdanego kolokwium.

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność.

Literatura podstawowa

Basista A., Historia architektury od początków do końca XVIII wieku, Białystok 2004.

Basista A., Architektura. Dlaczego jest, jaka jest, Znak, Kraków 2009;

Basista A., Nowakowski A., Jak czytać architekturę, Wydawnictwo Universitas, Kraków 2012;

Broniewski T., Historia architektury dla wszystkich, Wrocław 1990;

Koch W., Style w architekturze, Geocenter, Warszawa 1996; Weltbild, Warszawa 2011

Palladio A., Cztery księgi o architekturze, Warszawa 1955;

Pevsner N., Fleming A., Honour H., Encyklopedia architektury, Warszawa 1992;

Pevsner N., Historia architektury europejskiej. WAI F , Warszawa 1976;

Rasmussen S., E., Odczuwanie architektury, Wyd. Murator, Warszawa 1999;

Rybczyński W., Jak działa architektura. Przyborek humanisty, Wydawnictwo Karater, Kraków 2014;

Watkin D., Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.

Witruwiusz, O architekturze ksiąg dziesięć, Warszawa 1955;

Literatura przedmiotowa może ulec modyfikacji. Ostateczna lista przekazania będzie na zajęciach.

Literatura uzupełniająca

d'Alfonso E., Samss D., Historia architektury, Arkady, Warszawa 1997,

Białostocki J., Sztuka cenniejsza niż złoto, Warszawa 1969;

Bussagli M., Architektura: style, techniki, materiały, budowie, twórcy, Warszawa 2007;

Fletcher B., A history of architecture, RIBA, Oxford New York, London 1896-2001,

Giedion S., Przestrzeń, czas i architektura, Warszawa 1968;

Mączyński Z., Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym, Warszawa 2008;

Norberg-Schulz C., Znaczenie w architekturze Zachodu, Warszawa 1999;

Uwagi

Sala wykładowa i seminaryjna z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz.

